

Fondatori: Al. Florin Țene, N. N. Negulescu, Doina Drăguț, Janet Nică

Constelații 5 dianmantine

Anul III, Nr. 9 (25)
Septembrie 2012

Revistă de cultură universală,
editată sub egida Ligii Scriitorilor Români

Rafael - Plafonul - Palatul papal, Vatican

În acest număr semnează: Doina Drăguț, Al. Florin Țene, Janet Nică, Iulian Chivu, Adrian Botez, Aurel M. Buricea, Florin Măceșanu, Boris Marian, George Filip, Ion Soare, Mariana Zavati Gardner, Octavian Lupu, Traian Vasilcău, Livia Ciupercă, Dan Elias, Stefano Benni, Gh. A. Stroia, Isabela Vasiliu-Scraba, Mihai Batog-Bujeniță, Vasile Popovici, Vasile Mentzel, Ioana Stuparu, Mihai Merticaru, Ionuț Voicu, Geo Călugăru, Ana Maria Gibu, Claudia Scornea, Andreiș Andrei, Ioana Voicilă Dobre, George Petrovai, Sergiu Găbureac, Ion Roșioru, Daniel Marian, Ionuț Caragea, Nicolae Bălașa, Lucian Gruia, Alexandru Oblu, Emil Bucureșteanu, Geo Găletaru, C. Aurel Dragodan, Dan Căpruciu.

Ionuț CARAGEA
(Canada)

Rugă ultimului poem

Rugă ultimului poem

îmi citesc ultimul poem
sunt trist chiar dacă el
se va îndrăgosti de alți cititori
sau de alte poeme

(chiar nu știți că poemele
se iubesc între ele când se lipesc două pagini?)

îmi citesc ultimul poem
îmi amintesc cum i-am dat suflet
cum i-am dat nume
cum l-am învățat să meargă silabă cu silabă
cum l-am învățat să râdă
când simțea numai durere
cum l-am certat și i-am tăiat din porția de cuvinte
(i-am spus să nu vorbească cu gura plină
să aibă răbdare să caute esența lucrurilor să guste viața
ca pe un vin vechi preschimbat din apa tuturor suferințelor)

îmi citesc ultimul poem
împreună am pus capăt
războiului de treizeci și șase de ani
cu umbrele cu spaima cu celălalt eu
și nici acum nu știu dacă am pierdut
dacă am învins dacă pacea
peste tâmpilele mele a nins
(victoriile se conjugă doar la timpul pierdut
ținând inima pe post de spadă și scut)

îmi citesc ultimul poem
și-l rog să le spună
și celorlalți
că exist
că alte poeme vor veni
ca o herghelie de fluturi sălbateci
cu aripile întinse peste lume
lovind din copite

îmi citesc ulti...

Regii nimicurilor

chiar și peste o sută de ani
oamenii tot își vor pierde vremea cu nimicurile lor
tot va ploua după ce-și vor spăla prețioasele vehicule
iar buruienile vor continua să crească nestingherite
în grădinile ticsite cu flori
ajung să cred că viața mea nici nu contează
stau în casă și scriu despre goana acelor de ceasornic
privind vecinul cum își plimbă câinele sau femeia pe stradă
cu aceeași fală cu aceeași dorință de control
din păcate foamea mă-ndeamnă să mușc din prezent
acest sandwich cu singurătate între două felii de timp
împărțit frățește cu umbra
poți trece prin viață anonim ca un râu pe sub pământ
nimeni nu va ști din ce apă își potolește setea
poți trece prin viață ca Saul pe drumul Damascului
nimănui nu-i va păsa că te-ai schimbat
că spiritul tău are nevoie de un mediu propice înaltei comunicări
dar nu-i nici o tragedie
ce ne mai miră
nici moartea nu mai impune respect
a devenit o simplă măturătoare
care ascunde oasele sub preșul celui fără câine la ușă
prea scump serviciul de salubritate al acestei lumi
datoare sie înseși
dar și acestea sunt tot niște nimicuri
despre care n-ar trebui să vorbesc

Muguri

de la abatorul cărților se auzeau strigăte puternice
poemele înjunghiate erau lăsate cu capul în jos
până curgea tot sângele
apoi se vindeau la kilogram
cu ștampila unui inspector
de la uniunea vânzătorilor de carne
acesta își invita prietenii la un pahar de viață veșnică
vorbind despre necesitatea traducerii crimei
în cât mai multe jargoane
patriei voiau să-i scoată limba
și să o dea cu împrumutul
la amatorii de senzații tari
nu puteam să stau ca alții cu pixu-ntră dinți
gândindu-mă la o metaforă nouă ca la o femeie virgină
am ucis animalul din mine
îndrăznesc să scriu despre primul arbore
plantat în paradis
îmi cresc muguri
pe șira spinării